

Številka: 5612-116/2013

Ljubljana, 8.1.2014

EVA 2013-1811-0111

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog zakona o ratifikaciji Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi tretjega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list Republike Slovenije, št. 113/03 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 - ZUTD) in drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list Republike Slovenije, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o ratifikaciji Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi, sklenjenega na Dunaju 20. septembra 2012, in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije.

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za zunanje zadeve
- Ministrstvo za pravosodje

Priloga:

- predlog zakona z obrazložitvijo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Borut Mahnič, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve;
- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje;
- Bogdan Benko, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve;
- Tina Breclj, državna sekretarka Ministrstva za pravosodje;
- Borut Mahnič, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- mag. Matija Vidmar, v.d. generalnega direktorja Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja Ministrstva za pravosodje;

<p>- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve; - mag. Špela Štebal Renčelj, vodja Sektorja za mednarodno pravno pomoč Ministrstva za pravosodje.</p>		
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:		DA
4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:		
/		
4.b Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:		
/		
5. Kratak povzetek gradiva		
<p>Protokol nadomešča oziroma v določenih delih dopolnjuje določbe Evropske konvencije o izročitvi. Dodana vrednost protokola je v tem, da obligatorni razlog za zavrnitev izročitve predstavlja zgolj zastaranje pregona ali izvršitve kazni po pravu proseče države, medtem ko zastaranje po pravu zaprosene države ni več razlog za zavrnitev izročitve. V zvezi z institutom zastaranja protokol določa tudi, da mora zaprosena država v primerih, ko presoja zastaranje oziroma poda pridržek, upoštevati vsa procesna dejanja in okoliščine v državi prosilki, ki vplivajo na tek zastaranja, če so enake narave kot dejanja oziroma okoliščine, ki po njenem pravu vplivajo na tek zastaranja.</p> <p>Cilj Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi je s spremembo oziroma dopolnitvijo določb konvencije olajšati in nadgraditi postopke izročitev ter posledično omogočiti učinkovit kazenski pregon ter medsebojno sodelovanje držav na področju zatiranja kriminalitete. Protokol z drugačno ureditvijo centralnih organov in natančnejšo ureditvijo izročitvene dokumentacije spreminja tudi 12. člen konvencije oziroma 2. člen drugega dodatnega protokola. Na določbo protokola, ki odpravlja obvezno pošiljanje izvirkov dokumentacije, bodo države lahko dale pridržke. Ključna dodana vrednost protokola je v spremembi določbe, ki ureja načelo specialnosti, zlasti z določitvijo oziroma skrajšanjem rokov, natančnejšo opredelitvijo prepovedi in omejitev, ki izhajajo iz načela specialnosti ter delno odpravo omejitev. Protokol natančneje določa, katera procesna dejanja pristojnih organov države prosilke niso dovoljena v primeru, da je izročitev omejena z načelom specialnosti. Protokol uvaja 90 dnevni rok, v katerem mora zaprosena država odločiti o prošnji za soglasje za kazenski pregon, izvršitvi kazni oziroma možnosti nadaljnje izročitve. Bistvene spremembe, ki jih uvaja protokol v povezavi z načelom specialnosti so: delna omejitev učinkov načela specialnosti v smeri skrajšanja roka za zapustitev države, dopuščanje izvedbe procesnih dejanj v državi prosilki, ki ne posegajo v osebno svobodo obravnavane osebe, ter pod določenimi pogoji dopuščanje odvzema prostosti osebi pred pridobitvijo soglasja zaprosene države za kazenski pregon oziroma izvršitev kazni.</p> <p>S ciljem poenostavitve in pospešitve postopka sta s protokolom nadomeščeni tudi določbi konvencije, ki urejata tranzit in način ter poti posredovanja dokumentacije. Protokol namreč določa, da posredovanje celotne izročitvene dokumentacije skupaj s prošnjo za tranzit ni več potrebno, pač pa se v prošnji za tranzit zgolj navede obstoj ključnih dokumentov (sklepa o priporu, sodbe, itd.) ter podatkov na podlagi katerih je mogoče odločiti o tranzitu. Protokol omogoča uporabo elektronskih oziroma drugih sredstev za posredovanje dokumentacije. Ne glede na predlagane spremembe Interpol in diplomatska pot ostajata poti komunikacije. Enako kot velja za pošiljanje izvirkov prošnje za izročitev bodo države lahko dale pridržke tudi na določbo protokola, ki odpravlja obvezno pošiljanje izvirkov dokumentacije za tranzit.</p> <p>Sicer pa protokol ureja tudi obveznost obveščanja, odnos med konvencijo in drugimi mednarodnimi instrumenti ter vprašanje reševanja sporov, nastalih z uporabo protokola.</p>		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE

b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	

SKUPAJ:		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR		
/		
8. Predstavitev sodelovanja javnosti		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja		NE
9. Predstavitev medresorskega usklajevanja		
/Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:		
<ul style="list-style-type: none"> - Ministrstvu za pravosodje - Ministrstvu za notranje zadeve - Ministrstvu za finance - Sektorju za prevajanje Generalnega sekretariata Vlade Republike Slovenije - Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo 		
/Datum pošiljanja: /		
/Gradivo je usklajeno:	v celoti	
	Bistvena odprta vprašanja:	
	/	
Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno/		
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnava neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	NE
c)	obravnava gradiva brez sodelovanja javnosti	DA
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		NE
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		DA
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
Karl Erjavec MINISTER		

**ZAKON O RATIFIKACIJI
ČETRTEGA DODATNEGA PROTOKOLA K EVROPSKI KONVENCIJI O IZROČITVI**

1. člen

Ratificira se Četrty dodatni protokol k Evropski konvenciji o izročitvi, sklenjen na Dunaju 20. septembra 2012.

2. člen

Besedilo protokola se v izvirniku v angleškem jeziku ter v prevodu v slovenskem jeziku glasi:

FOURTH ADDITIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON EXTRADITION

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as "the Convention"), as well as the three Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98, CETS No. 209), done at Strasbourg on 15 October 1975, on 17 March 1978 and on 10 November 2010, respectively;

Considering it desirable to modernize a number of provisions of the Convention and supplement it in certain respects, taking into account the evolution of international co-operation in criminal matters since the entry into force of the Convention and the Additional Protocols thereto;

Have agreed as follows:

Article 1 – Lapse of time

Article 10 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Lapse of time

- 1 Extradition shall not be granted when the prosecution or punishment of the person claimed has become statute-barred according to the law of the requesting Party.
- 2 Extradition shall not be refused on the ground that the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to the law of the requested Party.
- 3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to apply paragraph 2:
 - a when the request for extradition is based on offences for which that State has jurisdiction under its own criminal law; and/or
 - b if its domestic legislation explicitly prohibits extradition when the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to its law.
- 4 When determining whether prosecution or punishment of the person sought would be statute-barred according to its law, any Party having made a reservation pursuant to paragraph 3 of this article shall take into consideration, in accordance with its law, any acts or events that have occurred in the

requesting Party, in so far as acts or events of the same nature have the effect of interrupting or suspending time-limitation in the requested Party.”

Article 2 – The request and supporting documents

1 Article 12 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“The request and supporting documents

- 1 The request shall be in writing. It shall be submitted by the Ministry of Justice or other competent authority of the requesting Party to the Ministry of Justice or other competent authority of the requested Party. A State wishing to designate another competent authority than the Ministry of Justice shall notify the Secretary General of the Council of Europe of its competent authority at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, as well as of any subsequent changes relating to its competent authority.
- 2 The request shall be supported by:
 - a a copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting Party;
 - b a statement of the offences for which extradition is requested. The time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions, including provisions relating to lapse of time, shall be set out as accurately as possible; and
 - c a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his or her identity, nationality and location.”
- 2 Article 5 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to the present Protocol.

Article 3 – Rule of speciality

Article 14 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“Rule of speciality

- 1 A person who has been extradited shall not be arrested, prosecuted, tried, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, nor shall he or she be for any other reason restricted in his or her personal freedom for any offence committed prior to his or her surrender other than that for which he or she was extradited, except in the following cases:
 - a when the Party which surrendered him or her consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 12 and a legal record of any statement made by the extradited

person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Convention. The decision shall be taken as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken;

b when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he or she has been surrendered, has not done so within 30 days of his or her final discharge, or has returned to that territory after leaving it.

2 The requesting Party may, however:

a carry out pre-trial investigations, except for measures restricting the personal freedom of the person concerned;

b take any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time;

c take any measures necessary to remove the person from its territory.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later time, declare that, by derogation from paragraph 1, a requesting Party which has made the same declaration may, when a request for consent is submitted pursuant to paragraph 1.a, restrict the personal freedom of the extradited person, provided that:

a the requesting Party notifies, either at the same time as the request for consent pursuant to paragraph 1.a, or later, the date on which it intends to apply such restriction; and

b the competent authority of the requested Party explicitly acknowledges receipt of this notification.

The requested Party may express its opposition to that restriction at any time, which shall entail the obligation for the requesting Party to end the restriction immediately, including, where applicable, by releasing the extradited person.

4 When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition.”

Article 4 – Re-extradition to a third State

The text of Article 15 of the Convention shall become paragraph 1 of that article and shall be supplemented by the following second paragraph:

“2 The requested Party shall take its decision on the consent referred to in paragraph 1 as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent, and, where applicable, of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken.”

Article 5 – Transit

Article 21 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“Transit

- 1 Transit through the territory of one of the Contracting Parties shall be granted on submission of a request for transit, provided that the offence concerned is not considered by the Party requested to grant transit as an offence of a political or purely military character having regard to Articles 3 and 4 of this Convention.
- 2 The request for transit shall contain the following information:
 - a the identity of the person to be extradited, including his or her nationality or nationalities when available;
 - b the authority requesting the transit;
 - c the existence of an arrest warrant or other order having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is to be extradited;
 - d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment;
 - e a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought.
- 3 In the event of an unscheduled landing, the requesting Party shall immediately certify that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.a exists. This notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 16, and the requesting Party shall submit a request for transit to the Party on whose territory this landing has occurred.
- 4 Transit of a national, within the meaning of Article 6, of a country requested to grant transit may be refused.
- 5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right to grant transit of a person only on some or all of the conditions on which it grants extradition.

- 6 The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is reason to believe that his or her life or freedom may be threatened by reason of his or her race, religion, nationality or political opinion.”

Article 6 – Channels and means of communication

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Channels and means of communication

- 1 For the purpose of the Convention, communications may be forwarded by using electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity. In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.
- 2 The use of the International Criminal Police Organization (Interpol) or of diplomatic channels is not excluded.
- 3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that, for the purpose of Article 12 and Article 14, paragraph 1.a, of the Convention, it reserves the right to require the original or authenticated copy of the request and supporting documents.”

Article 7 – Relationship with the Convention and other international instruments

- 1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.
- 2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 8 – Friendly settlement

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of the Convention and the Additional Protocols thereto and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their interpretation and application.”

Article 9 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are Parties to or have signed the Convention. It shall be subject to

ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
- 3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 10 – Accession

- 1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 11 – Temporal scope

This Protocol shall apply to requests received after the entry into force of the Protocol between the Parties concerned.

Article 12 – Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13 – Declarations and reservations

- 1 Reservations made by a State to the provisions of the Convention and the Additional Protocols thereto which are not amended by this Protocol shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention and the Additional Protocols thereto.
- 2 Reservations and declarations made by a State to any provision of the Convention which is amended by this Protocol shall not be applicable as between the Parties to this Protocol.
- 3 No reservation may be made in respect of the provisions of this Protocol, with the exception of the reservations provided for in Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, and in Article 6, paragraph 3, of this Protocol. Reciprocity may be applied to any reservation made.
- 4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 14 – Denunciation

- 1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 15 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 9 and 10;
- d any reservation made in accordance with Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 6, paragraph 3, of this Protocol, and any withdrawal of such a reservation;
- e any declaration made in accordance with Article 12, paragraph 1, and Article 14, paragraph 3, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 12 of this Protocol, and any withdrawal of such a declaration;

- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 14 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Vienna, this 20th day of September 2012, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

ČETRTI DODATNI PROTOKOL K EVROPSKI KONVENCIJI O IZROČITVI

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se

glede na to, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med njegovimi članicami;

v želji, da okrepijo svojo in skupno sposobnost odzivanja na kriminaliteto; glede na določbe Evropske konvencije o izročitvi (CETS št. 24), ki je bila dana na voljo za podpis v Parizu 13. decembra 1957 (v nadaljnjem besedilu: konvencija), in treh dodatnih protokolov h konvenciji (CETS št. 86, 98 in 209), sklenjenih v Strasbourg 15. oktobra 1975, 17. marca 1978 oziroma 10. novembra 2010;

ker menijo, da je ob upoštevanju razvoja mednarodnega sodelovanja v kazenskih zadevah od začetka veljavnosti konvencije in njenih dodatnih protokolov zaželeno posodobiti več določb konvencije in jih v nekaterih vidikih dopolniti,

dogovorile:

1. člen – zastaranje

10. člen konvencije se nadomesti s temi določbami:

"Zastaranje

1. Izročitev se ne odobri, če sta pregon ali izvršitev kazni za zahtevano osebo zastarala po pravu pogodbenice prosilke.
2. Izročitev se ne zavrne, ker bi pregon ali izvršitev kazni za zahtevano osebo zastarala po pravu zaprosene pogodbenice.
3. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da si pridržuje pravico, da ne uporablja prejšnjega odstavka, če:

- a) je prošnja za izročitev dana zaradi kaznivih dejanj, za katera je država pristojna v skladu s svojim kazenskim pravom, in/ali
 - b) njena domača zakonodaja izrecno prepoveduje izročitev, kadar bi pregon ali izvršitev kazni za zahtevano osebo po njenem pravu zastaralo.
4. Pri ugotavljanju, ali bi pregon ali izvršitev kazni po pravu pogodbenice, ki je izrazila pridržek na podlagi prejšnjega odstavka, zastarala, ta pogodbenica v skladu s svojim pravom upošteva dejanja ali dogodke, ki so se zgodili v pogodbenici prosilki, če imajo dejanja ali dogodki enake narave učinek pretrganja ali prekinitve zastaranja v zaprošeni pogodbenici."

2. člen – prošnja in dokumentacija

1. 12. člen konvencije se nadomesti s temi določbami:

"Prošnja in dokumentacija

1. Prošnja mora biti pisna. Ministrstvo za pravosodje ali drug pristojni organ države prosilke jo pošlje ministrstvu za pravosodje ali drugemu pristojnemu organu zaprosene države. Država, ki bi želela določiti drug pristojni organ, ki ni ministrstvo za pravosodje, uradno obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope o pristojnem organu ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, prav tako pa tudi o vseh poznejših spremembah v zvezi z njim.
2. Prošnji se priložijo:
 - a. izvod izvršljive sodbe ali sklepa o odvzemu prostosti ali naloga za prijetje ali druge odločbe z istim učinkom, izdane v skladu s postopkom po pravu pogodbenice prosilke;
 - b. izjava o kaznivih dejanjih, za katera se zahteva izročitev. Kolikor mogoče natančno se navedejo čas in kraj storitve teh dejanj, njihov pravni opis in ustrezne zakonske določbe, vključno z določbami o zastaranju; in
 - c. prepis ustreznih zakonskih določb, ali če to ni mogoče, navedba ustreznega zakona in čim natančnejši opis zahtevane osebe ter vsi drugi podatki, ki bodo pomagali ugotoviti njeno identiteto, državljanstvo in kje je."
2. Med pogodbenicami tega protokola se ne uporablja 5. člen Drugega dodatnega protokola h konvenciji.

3. člen – načelo specialnosti

14. člen konvencije se nadomesti s temi določbami:

"Načelo specialnosti

1. Izročeni osebi se ne sme odvzeti prostost, ne sme se preganjati, ne sme se ji soditi, ne sme se obsoditi ali pripreti zaradi izvršitve sodbe ali pripornega naloga, niti ji ne sme biti iz katerega koli drugega razloga omejena osebna svoboda zaradi kaznivega

dejanja, ki je bilo storjeno pred njeno predajo in ni tisto, zaradi katerega je bila izročena, razen kadar:

- a. pogodbenica, ki jo je predala, soglaša. Prošnja za soglasje se pošlje skupaj z dokumentacijo iz 12. člena in pravno veljavnim zapisnikom izjave, ki jo je dala izročena oseba o tem kaznivem dejanju. Soglasje se lahko da, če je za kaznivo dejanje, za katero se soglasje prosi, predvidena izročitev v skladu z določbami te konvencije. Odločitev se sprejme čim prej in najpozneje v 90 dneh po prejemu prošnje za soglasje. Kadar zaprosena pogodbenica ne more spoštovati roka iz tega odstavka, o tem obvesti pogodbenico prosilko, navede razloge za zamudo in predvideni čas, ki ga potrebuje za sprejetje odločitve;
- b. oseba, ki je imela možnost, da zapusti ozemlje pogodbenice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 30 dneh, ko je bila dokončno izpuščena, ali se vrne na to ozemlje, potem ko ga je zapustila.

2. Pogodbenica prosilka pa lahko:

- a. izvede preiskovalna dejanja, razen ukrepov, s katerim se omeji osebna svoboda obravnavane osebe;
- b. sprejme vse ukrepe, ki so potrebni po njenem pravu, vključno s sojenjem v nenavzočnosti, da prepreči pravne učinke zastaranja;
- c. sprejme vse potrebne ukrepe, da osebo odstrani s svojega ozemlja.

3. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu ali kadar koli pozneje izjavi, da lahko pogodbenica prosilka, ki je dala enako izjavo, ne glede na prvi odstavek izročeni osebi omeji osebno svobodo, kadar je dana prošnja za soglasje v skladu s točko a prvega odstavka, če:

- a. pogodbenica prosilka hkrati s prošnjo za soglasje v skladu s točko a prvega odstavka ali pozneje sporoči datum, ko namerava izvesti tako omejitev, in
- b. pristojni organ zaprosene pogodbenice izrecno potrdi prejem tega obvestila.

Zaprosena pogodbenica lahko kadar koli nasprotuje tej omejitvi, kar pogodbenico prosilko zavezuje, da nemudoma odpravi omejitev, vključno z morebitno izpustitvijo izročene osebe.

4. Če se opis kaznivega dejanja med postopkom spremeni, se proti izročeni osebi vodi postopek ali se jo obsodi le, če znaki novega opisa dejanja kažejo, da gre za dejanje, za katero se dovoli izročitev."

4. člen – izročitev tretji državi

Besedilo 15. člena konvencije postane prvi odstavek tega člena, ki se dopolni s tem drugim odstavkom:

- "2. Zaprošena pogodbenica sprejme odločitev o soglasju iz prvega odstavka čim prej in najpozneje v 90 dneh po prejemu prošnje za soglasje in morebitnih dokumentov iz drugega odstavka 12. člena. Kadar zaprošena pogodbenica ne more spoštovati roka iz tega odstavka, o tem obvesti pogodbenico prosilko, navede razloge za zamudo in predvideni čas, ki ga potrebuje za sprejetje odločitve."

5. člen – tranzit

21. člen konvencije se nadomesti s temi določbami:

"Tranzit

1. Tranzit čez ozemlje ene od pogodbenic se odobri na podlagi prošnje za tranzit pod pogojem, da pogodbenica, zaprošena za tranzit, ob upoštevanju 3. in 4. člena te konvencije zadevnega kaznivega dejanja ne šteje za politično ali izključno vojaško kaznivo dejanje.
2. Prošnja za tranzit mora vsebovati te podatke:
 - a. identiteto osebe, ki se izroča, vključno z njenim državljanstvom ali državljanstvi, kadar so na voljo;
 - b. organ, ki prosi za tranzit;
 - c. obstoj naloga za prijetje ali druge odločbe z enakim pravnim učinkom ali obstoj izvršljive sodbe in potrditev, da bo oseba izročena;
 - d. vrsto in zakonski opis kaznivega dejanja, vključno z najvišjo kaznijo ali kaznijo, izrečeno s pravomočno sodbo;
 - e. opis okoliščin, v katerih je bilo storjeno kaznivo dejanje, vključno s časom, krajem in obliko udeležbe iskane osebe.
3. Ob nepredvidenem pristanku letala pogodbenica prosilka nemudoma potrdi obstoj enega od dokumentov iz točke a drugega odstavka 12. člena. Tako obvestilo velja kot prošnja za začasni pripor po 16. členu, pogodbenica prosilka pa pogodbenici, na ozemlju katere je letalo pristalo, predloži prošnjo za tranzit.
4. Država, zaprošena za odobritev tranzita, lahko zavrne tranzit državljana v smislu 6. člena.
5. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da si pridržuje pravico do odobritve tranzita osebe le pod nekaterimi ali vsemi pogoji, pod katerimi odobri izročitev.
6. Tranzit izročene osebe ne sme potekati čez ozemlje, za katero se upravičeno domneva, da je življenje ali svoboda te osebe v nevarnosti zaradi njene rase, vere, narodnosti ali političnega prepričanja."

6. člen – poti in sredstva obveščanja

Konvencija se dopolni s temi določbami:

"Poti in sredstva obveščanja

1. Za namene konvencije se lahko obvestila pošiljajo po elektronskih ali drugih sredstvih, ki omogočajo pisni dokaz, tako da imajo pogodbenice možnost preveriti njihovo verodostojnost. Sicer pa pogodbenica na prošnjo in kadar koli pošlje izvirnike ali overjene kopije dokumentov.
2. Uporaba Mednarodne organizacije kriminalistične policije (Interpola) ali diplomatskih poti ni izključena.
3. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da si za namene 12. člena in točke a prvega odstavka 14. člena konvencije pridržuje pravico zahtevati izvirnik ali overjeno kopijo prošnje in dokumentov."

7. člen – razmerje do konvencije in drugih mednarodnih aktov

1. Besede in izrazi iz tega protokola se razlagajo v pomenu konvencije. Za pogodbenice tega protokola se določbe konvencije uporabljajo smiselno, če so združljive z določbami tega protokola.
2. Določbe tega protokola ne vplivajo na uporabo drugega in tretjega odstavka 28. člena konvencije glede razmerij med konvencijo in dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

8. člen – mirno reševanje

Konvencija se dopolni s temi določbami:

"Mirno reševanje

O uporabi konvencije in njenih dodatnih protokolov je treba obveščati Evropski odbor za vprašanja kriminalitete Sveta Evrope; odbor stori vse potrebno za lažje mirno reševanje vseh težav, ki utegnejo nastati pri njegovi razlagi in uporabi."

9. člen – podpis in začetek veljavnosti

1. Ta protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, ki so pogodbenice konvencije ali so jo podpisale. Treba ga je ratificirati, sprejeti ali odobriti. Podpisnica ga ne more ratificirati, sprejeti ali odobriti, če ni prej ali hkrati ratificirala, sprejela ali odobrila konvencije. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Ta protokol začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od deponiranja tretje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.
3. Za vsako državo podpisnico, ki pozneje deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi, začne ta protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva deponiranja.

10. člen – pristop

1. Vsaka država nečlanica, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po začetku njegove veljavnosti.
2. Pristopi se z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
3. Za vsako državo, ki pristopi k protokolu, ta začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva deponiranja listine o pristopu.

11. člen – časovna uporaba

Ta protokol se uporablja za prošnje, prejete po začetku njegove veljavnosti za zadevne pogodbenice.

12. člen – ozemeljska uporaba

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu navede ozemlje ali ozemlja, za katera se uporablja ta protokol.
2. Vsaka država lahko kadar koli pozneje z izjavo, poslano generalnemu sekretarju Sveta Evrope, razširi uporabo tega protokola na katero koli drugo ozemlje, navedeno v izjavi. Za to ozemlje začne protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme tako izjavo.
3. Vsaka izjava, dana na podlagi prejšnjih dveh odstavkov, se lahko za vsako ozemlje, ki je v njej navedeno, umakne z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope. Umik začne veljati prvi dan meseca po poteku šestih mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme tako uradno obvestilo.

13. člen – izjave in pridržki

1. Pridržki, ki jih država izrazi glede katere koli določbe konvencije in njenih dodatnih protokolov, ki jih ta protokol ne spreminja, se uporabljajo tudi za ta protokol, razen če država ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu ne navede drugače. To velja tudi za vse izjave, dane glede ali na podlagi katere koli določbe konvencije in njenih dodatnih protokolov.
2. Pridržki in izjave, ki jih da država glede katere koli določbe konvencije, ki jo ta protokol spreminja, se ne uporabljajo med pogodbenicami tega protokola.
3. Glede določb tega protokola ni mogoče izraziti pridržka, razen pridržkov iz tretjega odstavka 10. člena in petega odstavka 21. člena konvencije, spremenjene s tem protokolom, ter tretjega odstavka 6. člena tega protokola. Za vsak pridržek se lahko uporabi načelo vzajemnosti.
4. Vsaka država lahko pridržek ali izjavo, ki jo je dala v skladu s tem protokolom, v celoti ali delno umakne z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki začne veljati z dnem prejema.

14. člen – odpoved

1. Vsaka pogodbenica lahko odpove ta protokol z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

2. Odpoved začne veljati prvi dan meseca po poteku šestih mesecev od dneva, ko generalni sekretar Sveta Evrope prejeme uradno obvestilo.
3. Odpoved konvencije hkrati pomeni odpoved tega protokola.

15. člen – uradna obvestila

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope in vsako državo, ki je pristopila k temu protokolu, o:

- a. vsakem podpisu;
- b. deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- c. vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z 9. in 10. členom;
- d. vsakem pridržku, izraženem v skladu s tretjim odstavkom 10. člena in petim odstavkom 21. člena konvencije, spremenjene s tem protokolom, kot tudi tretjim odstavkom 6. člena tega protokola ter vsakem umiku takega pridržka;
- e. vsaki izjavi, dani v skladu s prvim odstavkom 12. člena in tretjim odstavkom 14. člena konvencije, spremenjene s tem protokolom, kot tudi 12. členom tega protokola ter vsakem umiku take izjave;
- f. vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določbami 14. člena, in dnevu, ko bo odpoved začela veljati;
- g. vsakem drugem dejanju, izjavi, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašчени, podpisali ta protokol.

Sklenjeno na Dunaju 20. septembra 2012 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvorniku, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsem državam članicam Sveta Evrope in državam nečlanicam, ki so pristopile h konvenciji.

3. člen

Republika Slovenija ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji protokola generalnemu sekretarju Sveta Evrope sporoči naslednjo izjavo:

"Republika Slovenija izjavlja, da bo v razmerju do drugih pogodbenic, ki so dale enako izjavo, uporabljala tretji odstavek 14. člena konvencije, spremenjene s četrnim dodatnim protokolom.

Republika Slovenija si na podlagi petega odstavka 21. člena konvencije, spremenjene s četrnim dodatnim protokolom, pridržuje pravico, da bo dovolila tranzit osebe le pod pogoji, pod katerimi dovoli izročitev."

4. člen

Za izvajanje protokola skrbita ministrstvo, pristojno za pravosodje in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Uvod

Evropska konvencija o izročitvi (ETS No. 24) je bila sprejeta v Strasbourgu dne 13.12.1957. V pravni red Republike Slovenije je bila prenesena z Zakonom o ratifikaciji Evropske konvencije o izročitvi, Dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi in Drugega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi (Uradni list RS - MP, št. 22/94). Gre za enega izmed ključnih instrumentov, ki ureja institut izročitve, saj se uporablja v razmerju do vseh držav članic Sveta Evrope, ki niso članice EU, kot tudi treh nečlanic. V razmerju do držav članic Evropske unije je bila konvencija nadomeščena z Okvirnim sklepom Sveta z dne 13.6.2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami in v razmerju do Islandije in Norveške s Sporazumom med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Islandijo in Norveško.

Četrty dodatni protokol k Evropski konvenciji o izročitvi je bil dan na voljo za podpis na Dunaju 20.9.2012, ko ga je podpisala tudi Slovenija. Do sedaj ga je podpisalo 13 držav članic Sveta Evrope, ratificirala pa ga je ena država. Protokol še ne velja, za uveljavitev so potrebne tri ratifikacije.

Cilj Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi (v nadaljevanju konvencija) je s spremembo oziroma dopolnitvijo določb konvencije olajšati in nadgraditi postopke izročitev ter posledično omogočiti učinkovit kazenski pregon ter medsebojno sodelovanje držav na področju zatiranja kriminalitete. Glede na okoliščino, da je konvencija eden izmed prvih instrumentov, sprejetih na tem področju v okviru Sveta Evrope, in dejstvo, da so nekatere njene določbe zastarele glede na razvoj institutov mednarodne pravne pomoči ter mednarodnega sodelovanja v zadnjih nekaj letih, kar se kaže v relativno počasnem postopku, je bila sprejeta odločitev, da se določbe konvencije, ki urejajo način ter poti komuniciranja, zastaranje, načelo specialnosti ter tranzit, nadomestijo z modernejšimi določbami, ki so dodano vrednost že izkazale z izvajanjem nekaterih instrumentov Evropske unije, Organizacije združenih narodov oziroma notranjih zakonodaj posameznih držav.

Odbor ministrskih namestnikov je po predhodni obravnavi na Poročevalski skupini za pravne zadeve obravnaval osnutek Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi ter obrazložitveno poročilo in ju brez razprave sprejel. Pozitivno mnenje je izdala tudi Parlamentarna skupščina Sveta Evrope (Opinion No. 282 (2012)).

2. Bistveni elementi protokola

Protokol nadomešča oziroma v določenih delih dopolnjuje določbe konvencije. Posledično se določbe protokola v razmerju do določb konvencije uporabljajo skladno s temeljnima načeloma "*lex specialis derogat legi generali*" in "*lex posterior derogat legi priori*", kar pomeni, da se določbe konvencije še naprej uporabljajo za vsa vprašanja, ki jih protokol ne ureja. Prav tako protokol ne vpliva na uporabo ugodnejših določb iz dvostranskih in večstranskih sporazumov, ki veljajo med državami.

Določba protokola, ki ureja zastaranje kot možni zavrtnitveni razlog za izročitev, sledi temeljnemu cilju izročitvenih postopkov, ki je pomoč drugi državi, da zoper osebo izpelje kazenski postopek oziroma izvrši kazen. Glede na obstoječo določbo konvencije je bilo mogoče izročitev zavrniti, če sta kazenski pregon ali izvršitev kazni zastarala bodisi po pravu proseče ali zaprosene države, kar je v praksi lahko pripeljalo do tega, da oseba ni odgovarjala, če je ostala v zaproseni državi, saj je le-ta izročitev zaradi nastopa zastaranja po lastnem pravu zavrnila, iz istega razloga pa v zaproseni državi istočasno niso bile podane predpostavke za izvedbo postopka oziroma izvršitev kazni. Dodana vrednost protokola je v tem, da obligatorni razlog za zavrnitev izročitve predstavlja zgolj zastaranje preгона ali izvršitve kazni po pravu proseče države, medtem ko zastaranje po pravu zaprosene države ni več razlog za zavrnitev izročitve. Glede na to, da gre za določbo, ki izhaja iz Schengenske konvencije in Modelne konvencije Organizacije združenih narodov o izročitvi, ni pa je zaslediti v drugih instrumentih, daje protokol državam možnost, da lahko s pridržkom omejijo uporabo te določbe protokola.

V zvezi z institutom zastaranja protokol določa tudi, da mora zaprosena država v primerih, ko presoja zastaranje oziroma poda pridržek, upoštevati vsa procesna dejanja in okoliščine v državi prosilki, ki vplivajo na tek zastaranja, če so enake narave kot dejanja oziroma okoliščine, ki po njenem pravu vplivajo na tek zastaranja. Predlagana določba ni novost v okviru izročitvenih postopkov, saj je vsebovana tudi v nekaterih drugih instrumentih, prav tako pa se je samo načelo razvijalo skozi interpretacijo določb mednarodnih instrumentov ter prakso.

Protokol z drugačno ureditvijo centralnih organov in natančnejšo ureditvijo izročitvene dokumentacije spreminja tudi 12. člen konvencije oziroma 2. člen drugega dodatnega protokola. V praksi se je namreč izkazalo, da je ureditev na podlagi konvencije, ki določa, da morajo biti prošnje za izročitev posredovane preko ministrstev za pravosodje, preveč omejujoča in podaljšuje postopek. V številnih državah je kot centralni organ oziroma organ, pristojen za posredovanje prošenj za izročitev, določeno generalno državno tožilstvo ali kakšen drug organ. Protokol zato razširja določbo konvencije z možnostjo, da države kot centralni organ določijo drug organ in ne ministrstvo za pravosodje. Spreminja se tudi drugi odstavek 12. člena konvencije, ki ureja izročitveno dokumentacijo. Spremembe so deloma posledica sprememb določbe, ki ureja način ter poti komuniciranja, deloma pa sprememb določbe, ki ureja zastaranje. Na podlagi nove ureditve državam ne bo več potrebno pošiljati izvirkov oziroma overjenih prepisov dokumentacije, temveč le kopije, prav tako pa bo potrebno priložiti določbe notranje zakonodaje, ki urejajo institut zastaranja in morebitna pojasnila v zvezi s pretrganjem in prekinitvijo zastaranja. Na določbo protokola, ki odpravlja obvezno pošiljanje izvirkov dokumentacije, bodo države lahko dale pridržke.

Ključna dodana vrednost protokola pa je v spremembi določbe, ki ureja načelo specialnosti, zlasti z določitvijo oziroma skrajšanjem rokov, natančnejšo opredelitvijo prepovedi in omejitev, ki izhajajo iz načela specialnosti ter delno odpravo omejitev. Predlagane spremembe so posledica praktičnih težav, ki jih povzročajo omejitve načela specialnosti, različnih razlag načela kot tudi deloma teženj Evropske unije k odpravi načela specialnosti. Posledično protokol natančneje določa, katera procesna dejanja pristojnih organov države prosilke niso dovoljena v primeru, da je izročitev omejena z načelom specialnosti. Zaradi zagotovitve hitrosti postopka in dejstva, da so postopki za izdajo soglasja za kazenski pregon precej dolgotrajni, kar vpliva na potek kazenskega postopka v državi prosilki, protokol uvaja 90 dnevni rok, v katerem mora zaprosena država odločiti o prošnji za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni oziroma možnosti nadaljnje izročitve. Bistvene spremembe, ki jih uvaja protokol v povezavi z načelom specialnosti, so: delna omejitev učinkov načela specialnosti v smeri skrajšanja roka za zapustitev države, dopuščanje izvedbe procesnih dejanj v državi prosilki, ki ne posegajo v osebno svobodo obravnavane osebe, ter pod določenimi pogoji dopuščanje odvzema prostosti osebi pred pridobitvijo soglasja zaprosene države za kazenski pregon oziroma izvršitev kazni.

S ciljem poenostavitve in pospešitve postopka sta s protokolom nadomeščeni tudi določbi konvencije, ki urejata tranzit ter način in poti posredovanja dokumentacije. Protokol namreč določa, da posredovanje celotne izročitvene dokumentacije skupaj s prošnjo za tranzit ni več potrebno, pač pa se v prošnji za tranzit zgolj navede obstoj ključnih dokumentov (sklepa o priporu, sodbe, itd.) ter podatkov, na podlagi katerih je mogoče odločiti o tranzitu. Razvoj sodobnih telekomunikacijskih sredstev pa se kaže v določbi protokola, ki omogoča uporabo elektronskih oziroma drugih sredstev za posredovanje dokumentacije oziroma komunikacijo med pristojnimi organi. Ne glede na predlagane spremembe Interpol in diplomatska pot ostajata poti komunikacije. Enako kot velja za pošiljanje izvirkov prošnje za izročitev bodo države lahko dale pridržke tudi na določbo protokola, ki odpravlja obvezno pošiljanje izvirkov dokumentacije za tranzit.

Sicer pa protokol ureja tudi obveznost obveščanja, odnos med konvencijo in drugimi mednarodnimi instrumenti ter vprašanje reševanja sporov, nastalih z uporabo protokola.

3. Pridržki in izjave

Države lahko izrazijo pridržke in dajo izjave samo k tistim členom protokola, kjer je to izrecno navedeno, in sicer ob podpisu protokola ali ob deponiranju listine o ratifikaciji. Pridržki so možni

k tretjemu odstavku 10. člena (zastaranje) in petemu odstavku 21. člena (tranzit) konvencije in k tretjemu odstavku 6. člena tega protokola (poti in sredstva obveščanja).

Republika Slovenija bo glede na ureditev postopka izročitve v notranjem pravnem redu deponirala naslednji pridržek in izjavo:

1) Republika Slovenija izjavlja, da bo v razmerju do drugih pogodbenic, ki so dale enako izjavo, uporabljala tretji odstavek 14. člena konvencije, spremenjene s Četrtem dodatnim protokolom.

2) Republika Slovenija si na podlagi petega odstavka 21. člena konvencije, spremenjene s Četrtem dodatnim protokolom, pridržuje pravico, da bo dovolila tranzit osebe le pod pogoji, pod katerimi dovoli izročitev.

4. Potreba po izdaji novih ali spremembi veljavnih predpisov

Določbe protokola so v notranji zakonodaji Republike Slovenije že implementirane oziroma se bodo, skladno z 8. členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS/l, št. 33/91, Uradni list RS, št. 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04), uporabljale neposredno.

5. Finančne in druge posledice pristopa k protokolu

Ratifikacija protokola ne bo imela učinkov na proračun Republike Slovenije.

6. Izjava o primernosti sklenitve pogodbe z vidika skladnosti s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije

Podpis protokola je skladen s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije.

7. Ratifikacija

Protokol v skladu s tretjim odstavkom 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNMOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD), ratificira Državni zbor Republike Slovenije.